

וועד העולמי לתיקון חטא המרגלים

גליון # 36

ארגון מוקדש לתיקון חטא המרגלים ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמו שאמרו חז"ל מצות ישוב ארץ ישראל שקולה כנגד כל מצות שבתורה וכמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז). מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה.

חודש אלול תשס"ב לפ"ק

וְזֶה בְּחִינַת וַיְהִי מִקֶּץ שְׁנַתִּים יָמִים וְכוּ'. מִקֶּץ מְרִמֵּז עַל הַקֶּץ הָאַחֲרוֹן. כְּמוֹ שְׁאִיתָא בְּמִדְרַשׁ רַבָּה עַל פְּסוּק זֶה קֶץ שָׁמַיִם לַח שָׁרָה. זְמַן נִתַּן לְעוֹלָם כְּמָה שְׁנַיִם יַעֲשֶׂה בְּאַפְלָה וְכוּ'. וְזֶה שְׁנַתִּים יָמִים זֶה בְּחִינַת שְׁנֵי הַבְּתִימִים שֶׁהָיָה בְּשְׁנֵי הַגְּאֻלוֹת שֶׁנִּחְרְבוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ. וְהֶעֱקַר הָיָה עַל - יְדֵי חֲטָא הַמְּרַגְלִים כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוֹם לְבִרְכָה אַתֶּם בְּכִיתֶם וְכוּ' אֲנִי אֶקְבַּע לָכֶם בְּכִיָּה לְדוֹרוֹת בְּתִשְׁעָה בְּאָב שָׁבוּ נִחְרַב הַבַּיִת - הַמִּקְדָּשׁ בְּרֵאשׁוֹנָה וּבִשְׁנֵי־הָיָה. וְזֶהוּ שְׁנַתִּים יָמִים בְּחִינַת יוֹם לְשָׁנָה שֶׁנֶּאֱמַר בְּמִרְגְּלִים שֶׁמְרִמֵּז עַל שְׁנֵי הַבְּתִימִים שֶׁיִּחְרְבוּ. כִּי שְׁתֵּי הַגְּאֻלוֹת הָרֵאשׁוֹנוֹת נֶאֱמַר עֲלֵיהֶם יַחֲיִינוּ מִיּוֹמִים. וּבְעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים נִחְרְבוּ עַל - יְדֵי הַמְּרַגְלִים שֶׁנִּגְזַר עֲלֵיהֶם יוֹם לְשָׁנָה יוֹם לְשָׁנָה תִּשְׂאוּ אֶת עוֹנוֹתֵיכֶם. וְכָפַל שְׁתֵּי פְעָמִים יוֹם לְשָׁנָה לְרִמֵּז עַל חֲרַבְּן שְׁנֵי הַבְּתִימִים.

ספר ליקוטי הלכות - הלכות ראש חדש הלכה ו

ו. על שם זה נקרא מקום טרדת המשא ומתן שוק. על שם שוקין ורגלין. כי כל הממון בבחינת רגלין כמו שכתוב ואת כל היקום אשר ברגליהם. זה ממנו של אדם כמו שמבאר במקום אחר). ושם עקר חלקת העצה שנקרא רגלין כנ"ל. כי עקר אחיזת הסטרא אחרא הוא בבחינת רגלין כידוע. ועל זה נאמר לא בשוקי האיש ירצה וכו'. ועקר התקון על - ידי בחינת שבת וכנ"ל. נמצא ששוקיו עמודי שש מייסדים על אדני פז שהוא בחינת חדושי תורה הנפלאים של הצדיק שזוכה לשבת בשלמות וכנ"ל. שעל - ידי זה עקר תקון העצה כנ"ל. הם תקון לבחינת שוקין ורגלין שיש בהם אחיזת הסטרא אחרא שמבלבלין העצה ומטרידין את האדם בטרדת המשא ומתן ותאות ממון שמשם באים כל הקלקולים רחמנא לצלן כידוע. וזהו שמובא במדרש שוקיו עמודי שש אלו ששת ימי הח' ל. מייסדים על אדני פז זה יום השבת. כי עקר תקון השוקין בבחינת רגלין שהם

בְּחִינַת יְמֵי הַחַ' לְשָׁבָהּ כָּל הַבְּרוּרִים לְבָרַר מַחֲלֵקֶת הָעֵצָה וְכוּ' כַּנ"ל. הוּא עַל - יְדֵי יוֹם הַשְּׁבֵת שָׁאֵז עֵקֶר שְׁלֵמוֹת הַתּוֹרָה שֶׁבְּכֹתֵב עִם תּוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת שֶׁזֶהוּ בְּעֵצְמוֹ בְּחִינַת שׁוֹקִיו עִמּוּדֵי שֵׁשׁ מִיּוֹדֵי עַל אֲדָנֵי פֶז כַּנ"ל. וְזֶהוּ בְּחִינַת שֶׁהַדְּלֵקֶת נִרְחַנְכָה הוּא עַד שֶׁתִּכְלָה רָגַל מִן הַשּׁוֹק כַּנ"ל. כִּי עַל - יְדֵי נִרְחַנְכָה מִמְּשִׁיכִין קִדְשֵׁת שְׁבֵת לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַחַ' לְכַמוּבָן בְּמִקּוֹם אַחַר בְּהַתּוֹרָה יְמֵי חֲנֻכָּה סִימָן ב' לְקוּטֵי תַנְיָנָא).

נַד) וְזֶה בְּחִינַת וְיֵהִי מִקֶּץ שְׁנָתִים יָמִים וְכוּ'. מִקֶּץ מְרַמֵּז עַל הַקֶּץ הָאַחֲרוֹן. כְּמוֹ שְׁאִיתָא בְּמִדְרָשׁ רַבָּה עַל פְּסוּקֵי זֶה קֶץ שָׁם לַחֲשָׁךְ. זְמַן נִתֵּן לְעוֹלָם כְּמָה שְׁנַיִם יַעֲשֶׂה בְּאַפְלָה וְכוּ'. וְזֶה שְׁנָתִים יָמִים זֶה בְּחִינַת שְׁנֵי הַבְּתִים שֶׁהֵיָה בְּשְׁנֵי הַגְּאֻלוֹת שֶׁנִּחְרְבוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ. וְהַעֲקָר הֵיָה עַל - יְדֵי חֲטָא הַמְּרַגְלִים כְּמוֹ שְׁאִמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנוֹם לְבִרְכָה אֲתֵם בְּכִיתֵם וְכוּ' אֲנִי אֶקְבַּע לָכֶם בְּכִיָּה לְדוֹרוֹת בְּתִשְׁעָה בָּאָב שָׁבוּ נִחְרַב הַבַּיִת - הַמִּקְדָּשׁ בְּרֵאשׁוֹנָה וּבְשֵׁנִיָּה. וְזֶהוּ שְׁנָתִים יָמִים בְּחִינַת יוֹם לְשָׁנָה שֶׁנֶּאֱמַר בְּמִרְגְּלִים שֶׁמְרַמֵּז עַל שְׁנֵי הַבְּתִים שֶׁנִּחְרְבוּ. כִּי שְׁתֵּי הַגְּאֻלוֹת הָרֵאשׁוֹנוֹת נֶאֱמַר עֲלֵיהֶם יַחֲיֵנוּ מִיּוֹמָיִם. וּבְעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים נִחְרְבוּ עַל - יְדֵי הַמְּרַגְלִים שֶׁנִּגְזַר עֲלֵיהֶם יוֹם לְשָׁנָה יוֹם לְשָׁנָה תִּשְׁאוּ אֶת עוֹנוֹתֵיכֶם. וְכַפַּל שְׁתֵּי פְעָמִים יוֹם לְשָׁנָה לְרַמֵּז עַל חֲרַבְּן שְׁנֵי הַבְּתִים. אֲבָל בְּגֵאֻלָּה הָאַחֲרוֹנָה כְּתִיב בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יִקְיָמוּ וְנִחְיָה לְפָנָיו. וְאֵז יִקְיָם קֶץ שָׁם לַחֲשָׁךְ שֶׁיְהִיָּה קֶץ וְסוֹף לְחֲשֻׁכַת אֶפְלַת הַגְּלוּת כְּמוּבָן בְּמִדְרָשׁ הַנ"ל שֶׁזֶהוּ בְּחִינַת מִקֶּץ שְׁנָתִים יָמִים וְכוּ' ל.

אֲבָל הַקֶּץ מִתְאַרְךָ מֵאֵד כִּי הוּא קֶץ הַפְּלָאוֹת וְהַעֲקָר מִחֲמַת הַמַּחֲלֵקֶת וְכוּ' כַּנ"ל. וְאִין יוֹדְעִין הֵיכָן הָרַב הָאֵמֶת שֶׁיִּכּוֹל לְהַמְשִׁיךְ עֲצוֹת טוֹבוֹת שְׁלֵמוֹת לְכָל אֶחָד לְפִי מִקּוֹמוֹ וְשַׁעֲתוֹ. כִּי עֵקֶר כָּל הַקְּלָקוּלִים הוּא מִחֲמַת הָעֵלְמַת וְחִלְקַת הָעֵצָה כִּי כָּל הַתּוֹרָה הוּא בְּחִינַת עֲצוֹת בְּחִינַת תַּרְי"ג עֲטִין דְּאוּרִיתָא כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב לִי עֵצָה וְתוֹשִׁיָּה אֲבָל בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים אֲבָדָה עֵצָה מִבְּנִים וְאִין יוֹדְעִים הָעֵצָה אֵיךְ לְזַכּוֹת לְקַיָּם אֶת הַתּוֹרָה וְכוּ' זֶה נִמְשָׁךְ עַל - יְדֵי פְגָם אֲמוּנַת חֲכָמִים שְׁעַל - יְדֵי זֶה עוֹלָם עֲשֵׂנִים סְרוּחִים וּמְבַלְבְּלִים אֶת הַמַּחֲלֵקֶת וְכוּ' כַּנ"ל. וְזֶהוּ וּפְרַעְהָ חַ' לָם. פְּרַעְהָ בְּחִינַת הַסְּטָרָא אַחֲרָא שֶׁמְבַלְבֵּל אֶת הַמַּחֲלֵקֶת עַל - יְדֵי הַבְּלַבּוּלִים הַבָּאִים עַל - יְדֵי הָעֲשֵׂנִים סְרוּחִים כַּנ"ל שֶׁזֶהוּ בְּחִינַת חֲלוּם כִּי כָּל הַחֲלוּמוֹת בָּאִים עַל - יְדֵי הָאֲדִים וְהָעֲשֵׂנִים הָעוֹלָם מִן הַמַּאֲכָלִים וְכוּ' כְּמוֹ שֶׁמְבַּרְרָא בְּמִקּוֹם אַחֲרָא). וְעַל - כֵּן כְּשֶׁהַמַּחֲלֵקֶת מְבַלְבֵּל עַל - יְדֵי פְגָם הָעֲשֵׂנִים הַנ"ל עַל - יְדֵי זֶה חֲלוּמוֹתֵינוּ מְבַלְבְּלִין. וְעַל - כֵּן גַּם כָּל הַבְּלַבּוּלִים הַרְבִּים הַמְּסַבְּבִין אֶת הַמַּחֲלֵקֶת בְּבְחִינַת רֶשַׁע מִכְתִּיר אֶת הַצְּדִיק הַמּוֹבָא בְּתוֹרָה הַנ"ל כְּלָם נִקְרָאִים חֲלוּמוֹת שֶׁהֵם בְּחִינַת בְּלַבּוּלִים שֶׁל שׁוֹא וְהֵבֵל בְּבְחִינַת כִּי הַחֲלוּמוֹת שׁוֹא יְדַבְּרוּ. שְׁעַל זֶה נֶאֱמַר כִּי בְּרַב חֲלוּמוֹת וְהֵבֵלִים וְדַבְּרִים הַרְבֵּה הַמְּבַלְבְּלִים אוֹתְךָ עַל - יְדֵי פְגָם הָעֲשֵׂנִים הַנ"ל. כִּי אֶת הָאֵל קִים יִרְאָה שֶׁל אֵל תִּשְׁמַע לְרַבּוּי הַבְּלַבּוּלִים רַק אֶת הָאֵל קִים יִרְאָה וְכִמוֹ שֶׁפָּרַשׁ רַש"י שָׁם. וְזֶה וְהִנֵּה עֹמֵד עַל הַיָּרֵךְ. יְאוּר מְצָרִים זֶה פִּישׁוֹן בְּחִינַת כִּי שׁוֹנָה הַלְכוֹת כְּמוֹ שֶׁפָּרַשׁ אֲדוֹנָנוּ מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ זְכוֹרָנוּ לְבִרְכָה בְּמִקּוֹם אַחֲרָא) כִּי עֲלֵיהֶם מִתְגַּבֵּר יוֹתֵר בְּבַלְבּוּל הָעֵצָה הַנ"ל. מִחֲמַת שֶׁעֵקֶר תִּקּוּן הָעֵצָה תְּלוּי בָּהֶם. עַל - כֵּן מִתְגַּבֵּר עֲלֵיהֶם בְּיוֹתֵר. כִּי הַשּׁוֹנֵי הַלְכוֹת צְרִיכִין לְבָרַר כָּל הָעֲצוֹת שֶׁהֵם עֵקֶר הַלְכוֹת וְדִינֵי הַתּוֹרָה שֶׁנִּדְעָה הָעֵצָה אֵיךְ לְהַתְּנֵהָ בְּדִינֵי הַתּוֹרָה וּבְכָל הַדְּבָרִים שֶׁבְּעוֹלָם. כִּי הַתּוֹרָה נִקְרָאת עֵצָה כַּנ"ל. כִּי כָּל הַהַלְכוֹת כְּלוּלִים בְּשֵׁשֶׁת סְדְרֵי מְשָׁנָה. וְנִקְרָא מְשָׁנָה שֶׁהוּא לְשׁוֹן לְמוֹד וּלְשׁוֹן שְׁנַיִם בְּחִינַת וְכֹסֶף מְשָׁנָה כִּי צְרִיכִין לְבָרַר בְּלִמּוּדוֹ כָּל הַהַלְכוֹת הַתּוֹרָה שְׁעַל - יְדֵי זֶה יְבָרַר הָעֵצָה שֶׁל אֵל תִּהְיֶה חֲלוּקָה לְשָׁנַיִם. כִּי שֵׁשֶׁת סְדְרֵי מְשָׁנָה הֵם בְּחִינַת אֲסוּר וּמִתֵּר טָמֵא וְטָהוֹר כְּשֶׁר וּפְסוּל שֶׁצְרִיכִין לְבָרַר כְּמוּבָא. וּמִשָּׁם בְּרוּר כָּל חֲלֻקַת הָעֵצָה שֶׁל אֵל תִּהְיֶה חֲלוּקָה לְשָׁנַיִם. וּמִחֲמַת שֶׁהַשּׁוֹנֵי הַלְכוֹת צְרִיכִין לְעַסֵּק בָּזֶה. עַל - כֵּן הַסְּטָרָא אַחֲרָא מִתְגַּבֵּר עֲלֵיהֶם מֵאֵד בְּכִמָּה בְּלַבּוּלִים וּמַחֲלֵקֶת שֶׁנִּחְרְבוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים בְּכִמָּה בְּחִינַת עַד שֶׁגַּם בְּהַתּוֹרָה בְּעֵצְמָהּ

נתרבו המחל'קת והספקות עד אשר אין הלכה ברורה ומשנה ברורה במקום אחד. ואף - על - פי שגם הוא מחל'קת דקדושה. אבל הכל נמשך מחטא העגל שאז נתהוה השכחה כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה. ומרובי עונותינו שמעפבין את הגאולה. ומזה נמשך חלקת העצה שיש לכל אחד. וזה והנה מן היא ר' ע' לות שבע פרות טובות ושבע פרות רעות. וכן שבע שבילים טובות ושבע שבילים רעות ותבלענה וכו'. ולא נודע כי באו אל קרבנה. שכל זה הוא בחינת העלמת העצה. כי כל העצות בכל הדברים שבעולם כלולים בשבעה מדות שצריכין לידע איך להתנהג בכל מדה. ויש עתים שהשוני הלכות שהם בחינת היאור הם מעלין כל השבע מדות פראוי שהם טובות ויפות בחינת בריאות וטובות. אבל בתוך כך מתגבר הרע שהם השבע מדות רעות ומבלבלין המ'ח עד שבו לעין כל הטוב ולא נודע כי באו אל קרבנה כאלו מעולם לא היה שום טוב כלל חס ושלום. ואם אחר כך חוזרים ומתגברים ומעוררים הטוב בבחינת שבע שבילים מלאות וטובות. כי יש טוב שהוא בחינת ברור נפש החי שהוא גבה יותר שזה בחינת שבע פרות טובות. וכשנתבלבל על - ידי שבע הפרות הרעות חוזרים ומתגברים לברר הטוב על כל פנים בבחינת ברור הצומח שמרמז בשבע שבילים מלאות וטובות. אבל גם על זה חוזרים ומתגברים הסטרא אחרא והבלבולים עד ששבע השבילים הרקות והרעות בולעים אותם. וכל זה בחינת בלבול העצה שמשם כל הפגמים בחינת ועצת עליון נאצו וכתוב והמה ימרו בעצתם וימ'כו בעונם. והתקון על - ידי יוסף שהוא בחינת הצדיק האמת שמתנגע תמיד להוסיף בתורה חדושים נפלאים שנמשך מהם עצות עמקות שזהו בחינת יוסף בחינת יוסף לקח וכו'. בחינת דמוסיף יוסף בחינת מוסיף והולך. שנותן עצה שיקבצו את הטוב שהוא בחינת הא' כל שבשנים הטובות שיהיה נשמר היטב שזהו בחינת שעוסק לזרז לכת'ב בספרים כל חדושי תורה להרבות ספרים עד אין קץ שזהו עקר שמירת מאכלי התורה. כי הספר הוא לזכרון בחינת כת'ב זאת זכרון בספר שיהיה נשמר לעולם ולא יהיה נאבד ונשכח. וזה בחינת ויצבר יוסף בר כחול הים עד כי חדל לספר כי אין מספר בחינת עשות ספרים הרבה אין קץ כי ביוסף נאמר כי בן זקנים הוא לו. זקן זה קנה חכמה קנה בינה. שמרמז על הקנה והקלמוס שכותבין בו הספרים של התורה הקדושה שעל - ידי זה תהיה עקר הגאולה כמו שאיתא בז'הר הקדוש בר"מ) ובגלותא קדמאה במטה דילך בזע ימא. ובגלותא בתראה בקנה דילך דאיהו קלמסא בזע ימא דאורייתא. וזה בחינת שבעה קני המנורה כי המנורה הטהורה זה בחינת אור התורה שעקר קיומה על - ידי הקנים שהם בחינת הקלמוסים הכותבים ספרי חדושי התורה שעל ידם עקר התקון שהוא תקון העצה שזהו בחינת נר חנוכה כנ"ל. ויש לרמז שזהו בחינת כי בן זקנים הוא לו. בחינת שבעה קנים בחינת שבעת קני המנורה בחינת כלל הספרים הקדושים שנקתבים בקנים שכלולים בשבעה בחינת חצבה עמודיה שבעה לתקן כל השבע מדות שבהם כל חלקת העצה לברר השבע מדות טובות שהם שבע פרות הטובות. ושבע שבילים הטובות לבררם מההפך הרוצים לבלעם כנ"ל. ועל - כן מרמז בשבע השבילים התקון איך לבררם שזהו בחינת שבע שבילים ע' לות בקנה אחד בריאות וטובות בקנה אחד מרמז על הקנה הנ"ל שהוא בחינת הקלמוס הכותבת ספרי התורה וכו' וכנ"ל שעל - ידי זה עקר התקון כנ"ל.

(נה) וזה עשה לך רב וקנה לך חבר ומובא בספרים שמרמז על הקנה והקלמוס שהוא חבר להתלמיד חכם שיתקיימו דברי התורה על - ידי זה. וזה עשה לך רב ואם אינך יכול למצוא התקון על - ידי וקנה לך חבר. הינו על - ידי הספרים הקדושים הנכתבים בקנה תחבר אותם אליך ותעין בהם היטב תוכל לידע מי הוא הרב האמת. כי עקר התקון על - ידי רבוי הספרים כנ"ל.

ועל - כן היה שני חלומות שהם החלום של שבע הפרות וחלום שני של שבע השבלים וכו'.
לרמז על שני החרבנות שהיו על - ידי התגברות הבלבולים הנ"ל. ועל - כן החלום השני של שבע
השבלים שמרמז על חרבן בית שני שהוא הגלות של עכשו מרמז בו התקון על - ידי הקנה שהוא
בחינת הקלמוס שמרמז בשבע שבלים עלות בקנה אחד. כי עתה כבר התירו רבותינו זכרונם
לברכה לכתב תורה שבעל פה כנ"ל. כי עתה כל התקון על - ידי רבוי הספרים הקדושים בחינת
עשות ספרים הרבה אין קץ וכנ"ל.

וזה בחינת וחמש את ארץ מצרים בחינת חמשה חמשי תורה. שבהם כלולים כל הספרים
הקדושים שכלם הם שלמות תורה שבכתב כמו שמבאר שם.

וזה בחינת ששה קני מנורה שמאירין כלם אל פני המנורה שהוא נר השביעי כי ששה קני
המנורה של ששה קני מנורה מצדה האחד ושש קני מנורה מצדה השני הם בחינת ששה סדרי
משנה שמבררין בין הכשר והפסול וכו' כנ"ל. וכלם מאירים אל מול פני המנורה שהוא נר השביעי
שהוא בחינת שבת. כי עקר התקון על - ידי שבת שאז עקר גמר תקון ברור ההלכות שהם בחינת
ברור ותקון העצה כנ"ל. וזה בחינת הפתורים והפרחים והגביעים משקדים שהיה במנורה. כל
זה בחינת החדושים נפלאים של ספרים הקדושים שהם בכמה וכמה פנים שונים בדרכים נפלאים
בבחינת כפתור ופרח וכו' כמצוי לשון זה על החדושים הנפלאים מדרש בראשית (ח) כי צריכין
כמה חדושי תורה בכמה גונון נפלאים שהם בחינת כפתורים ופרחים והגביעים משקדים שבמנורה
הטהורה כדי לברר ולתקן העצה לכל אחד ואחד לפי מקומו ושעתו כמוכן לכל המשים לבו על
דרכיו לחשב עצה בכל יום על תכליתו הנצחי בא פן שיתקרב על - ידי זה ולא יתרחק יותר חס
ושלום. ועל - כן בכלל היו הפתורים והפרחים וכו'. במספר מ"ט כמנין ימי הספירה שבהם נתנה
התורה כמובא. כי הם מרמזים על כלליות ספרי חדושי התורה כנ"ל. ועל - כן הם מ"ט כנגד מ"ט
פנים לתורה שכל הספרים הקדושים של חדושי תורה אמתיים נמשכין מאלו המ"ט פנים שהם
בחינת המ"ט כפתורים ופרחים וכו' וכנ"ל. וזה מקשה תעשה המנורה. מקשה בחינת קשיות
ומחל קת על - ידי זה דיקא תעשה המנורה. זה בחינת וספר כתב איש רבי הנ"ל. שדיקא על -
ידי הריב ומחל קת שבאים על - ידי הקשיות שמקשין על הצדיק האמת על - ידי זה דיקא נעשין
ספרים קדושים הרבה על - ידי התשובה ששבין על - ידי זה על פגם אמונת חכמים וכנ"ל. וזה
בחינת מקשה תעשה המנורה שדיקא מהקשיות בחינת ריב ומחל קת מזה דיקא תעשה המנורה
שהוא בחינת שלמות התורה על - ידי רבוי הספרים הקדושים. כי זה בחינת וספר כתב איש רבי
הנ"ל.

גם מ"ט קנים וכפתורים ופרחים וכו'. שהיה במנורה זה בחינת מ"ט אותיות השבטים שהם
בחינת שתים עשרה אבנים שנכללו אצל יעקב באבן אחד שזהו בחינת קדשת ראש השנה
שהתחיל מיעקב שזה זוכין על - ידי רבוי הספרים הקדושים עד שנכללים בתורה שבכתב
ומשלימין תורה שבכתב שעל - ידי זה נכללין כל אבני יעקב באבן אחד וכו' כמו שמבאר שם.
ועל - כן על - ידי שהיה במנורה קנים וכפתורים וכו'. שהם מ"ט שהוא בחינת שלמות התורה על -
ידי זה נעשה התקון של אבני יעקב שנכללו באבן אחד שזהו בחינת ראש השנה בחינת אגן
בחינת תליא וכו'. וגם זה בחינת מקשה כפשוטו כמו שפרש רש"י שכל המנורה עם כל הקנים
וכפתורים כלם נעשו מחתיכה אחת. שזהו בחינת שכל אבני יעקב שהם מ"ט אותיות השבטים
מ"ט פנים לתורה שנמשכין על - ידי רבוי הספרים שזהו בחינת המנורה כלה נעשה מעשת אחד
וכנ"ל.

(אמר המסדר מתבת גם עד כאן וגם ענין ח'ל המועד המובא באות נון כתב מורנו ורבונו בעל המחבר הזה שני ימים קדם הסתלקותו בעת חלשתו הגדול. אף - על - פי - כן התגבר בכל כחותיו וכתב מה שהשיג אז. כי זאת ראינו עין בעין שמ'חו ה'יה דבוק בהתורה עד הרגע האחרונה של הסתלקותו שנסתלק ביום ששי ערב שבת ק'דש פרשת ויגש עשרה בטבת שנת תר"ה לפרט קטן. וראינו בעינינו שקיים מאמר חכמינו זכרונם לברכה ז'את התורה אדם כי ימות וכו' שחיב אדם לעס'ק בתורה עד יום מותו. כי עוד כמעט ברגע האחרונה של הסתלקותו שמענו ממנו חדושי תורה אך לא ה'יה בכ'חו לכת'ב עוד ואפלו לדבר כל מה שה'יה במ'חו לא ה'יה באפשר. וכך אמר בפרוש בזה הלשון בעת שנכנסו עם הנרות שהכינו אז לכבוד שבת. וכשראה אותם נתלהב מא'ד ומג'דל התלהבותו הירם מעט ממטתו ונשאר מושב מעט והתחיל לומר בהתלהבות נורא מא'ד בזה הלשון נרות של שבת נרות של שבת ואמר ז'את בהתלהבות נורא כמה וכמה פעמים וגלה לנו אז תורה נפלאה מענין הנרות דקדשה וכלל כלם בפרוש נר שבת ונר יום טוב ונרות של חנכה. וכו' וכו' ואחר כך אמר אז יש לי עתה בזה תלי תלין של הלכות אך אין לי כ'ח לדבר יותר ובמעט זמן קצר לערך שעה נסתלק מה נ'אמר מה נדבר אוי לנו על שברנו נחלה מפתנו. אבל ז'את נחמתנו ואשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו ומה יפה ירשתנו שזכינו לירש ממנו תורות וחדושים פאלה וכאלה אשרינו).

תם ונשלם שבח לאל בורא עולם בהל"ך ואע"י.

וועד העולמי לתיקון חטא המרגלים